

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. XIII. Christiformitas cum Iesv in Eucharistia manente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

CAPUT XII.

Christiformitas cum IESU in Eucharistia manente.

§. I.

AUGUSTISSIMO Sacramento Eucharistiæ, ubi amor Christi erga nos velut in throno dominatur, Christiformitas nostra consummatur. Hic Jesus diligit in finem, hinc Jesus in finem diligitur. Nusquam Incarnatio mystica relucet magis: sanè Eucharistia ipsius veræ Incarnationis extensio est, qua unio suppar & imitatrix hypostaticæ latè propagatur, & religiosè communicantibus impertitur, unde concorporales & consanguinei Christi Jesu, imò Christi effici-mur, in unum cum Patre Christoque, sicut ipse Patrem rogavit, consummatis: sicut misit me, inquit, hoc est, generavit & incarnavit, vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, vitâ scilicet Dei ab eo acceptâ: & qui manducat me, vivet propter me, hoc est, sic vi-

Q7

vet

vet vitâ mea ex ipso Sacramento corporis ac sanguinis haustâ , adeoque spiritu meo animatus Christificabitur. Ambierant principes generis nostri per cæcam credulitatem cibo vitæ fieri Dij, scientes scilicet bonum & malum: justus autem ac misericors Deus ambitiosis votis indulgens nos Deos & homines facit , at simul reos homines punit. Vide profundum ejus consilium : Escam porrigit hominem Deum, quo fiant homines Dij inescati cibo vitali ad vitam, quos inescaverat cibo lethifero dæmon ad mortem ; at sensibus, qui ad fructum prohibitum videndo , tangendo , gustando adhinnierant , interdictum vult , arcetque illos velut profanum vulgus à tantò mysterio , abigit scientiam, fidem exigit: hanc fidem præcipienti Deo abnuet homo durum sermonem causatus, & Capharnaiticum illud *quomodo* concrepans proditoriâ Judæ buccâ , quam fidem diabolo dec-

ci-

cipienti annuere cunctatus non est?
Christus itaque dignè comedentes
comestus Christiformat, eos in se
commutans, ac mysticè transubstan-
tians ad modum ferè ipsius panis &
vini verè transsubstantiati, ut quod
felici anagrammatismo hæc verba
continent, Sacramentum Eucharis-
tiæ: chara Ceres in JESUM mutata,
hoc ipsâ re felicius non in signis mo-
dò, sed & aliquatenus id manducanti-
bus dignè perficiatur. Nusquam ali-
bi verius usurpes illud, quàm ad Chri-
sti mensam: vivo ego jam non ego, vi-
vit verò in me Christus. In pane po-
tissimùm ac vino mortalium vita quo-
tidiana consistit, hanc in illis sistimus
Deo paratæ ad ejus aras occumbere
victimæ; verùm cæsis illis sacrificio-
rum verborum gladio, relictoque nu-
do accidentium seu specierum cada-
vere substituit sese frater noster pri-
mogenitus omnis creaturæ, vitamque
suam dignam supremo rerum Domi-
no

no

no hostiam offert Patri vice nostræ, quam expiat ac sanè redimit. O magnificam pro majestate victimam ad condignè adorandum, ad gratias ei agendas pro beneficijs, ad propitiandum illum pro peccatis, pro necessitatibus mortalium exorando Patrem ! Hoc mysterio non modò Patri fit hostia, sed etiam esca fit nobis, trajici amat, ne quid holocausti & Paschalis agni super sit, in viscera nostra. Verbum caro nubeculâ specierum obumbrante carni nostræ sese ingerit novo quodam Incarnationis genere, & intimâ, arctissimâque nos unitate sibi inserit, ac inviscerat. Ne moralem qualemcunque, aut mysticam unionem putes esse: naturalem unitatem SS. Hilarius, Chrysoftomus, & alij vocant, & quidam nec infimæ notæ Theologitalem credunt. Ego maritalalem potius ex naturali moralique mixtam cum sapientissimis Doctoribus ex communiori fidelium sensu inter-

terpretari malim; hîc enim (a) efficitur una caro sponsa cum sponso, unus spiritus sanctus anima cum Christo.) Nimirum primùm sponsalia nobiscum (b) celebrat Christus in baptismo, anulo fidei subarrhans nos, deinde nuptum ducit in Confirmatione auctioris gratiæ dote, postremò in Eucharistia matrimonium spirituale consummat non modo charitate, sed etiam ipsâ re permixtus nobis traiectione corporis sui in stomachi nostri fundû usq; ad totius corporis meditullium, unde non simus amplius duo in carne una, sed una caro. Atq; ita mutua corporum traditio consummatur, ut meritò adulter ille censeatur, ac sit, quisquis hoc pastu dedicatus peccat in corpus suum, tollitq; membra Christi, & facit membra meretriciæ turpitudinis, quibus membris Christus fit germen ac pignus futuræ resurrectionis. Sic deniq; Christus formatur in nobis, in eo manemus, simulque manemus

(a) Ber. ser. 2. de Cœna. (b) ibid. in-

incorporati illi. Sic ejus spiritum ipsi primum ut capiti, tum deinde reliquo ejus corpori, quod est Ecclesia, connectimur unitate charitatis, quæ per hoc amoris Sacramentum maxime coalescit. (c) Quisquis ergo vis incarnari Christo, & vivere de spiritu Christi, in corpore esto Christi, incorporare illi & Ecclesiæ suæ, quæ cum eo (utpotè sponsa) una est caro per corporis sui participationem. Nunquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? meum vivit de spiritu suo, & tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi nisi de spiritu Christi. Indè est quod exponens nobis Apostolus Paulus hunc panem: unus panis, inquit, unum corpus multi sumus, societas scilicet sanctorum, quæ hoc mysterio significatur & perficitur, propterea quippe sicut hoc semper intellexerunt homines (d) Dei, Dñus JESUS Christus corpus & sanguinem suum
in

(c) *Aug tr. 26 Ioan.* (d) *Aug. ibid.*

in eis rebus commendavit, quæ ad unum aliquid rediguntur ex multis. Namque aliud in unum ex multis granis conficitur, aliud in unum ex multis acinis confluit. O Sacramentum pietatis! ô signum unitatis! ô vinculum charitatis! Qui vult vivere, habet ubi vivat; habet unde vivat, accedat, credat, incorporetur ut vivificetur: non abhorreat à compage membrorum; non sit putre membrum, quod resecari mereatur; non sit distortum, de quo erubescatur: sit pulchrum, sit aptum, sit sanum, hæreat corpori per fraternam charitatem, hæreat capiti per dilectionem Christi, vivat Deo de Deo.)

§. 2.

Contemplare qualis in hoc Sacramento sit Jesus, qualem vitam vivat, ut hinc ideam Jesu amatoriam vitamque Christiformem compendio consummatam meditando, imitandoque colligas. Fecit hic ipse magi-

gui-

gnificum compendium sui. Totus in-
est, tantumque habet amabilitatis,
quantum habuit unquam, nec medio-
cris ad cumulum facta est, sed qua fieri
possit accessio. Verbum caro, fit caro
cujusq; sumentis: siquidem fit una caro
nobiscum, & habitat in nobis verè
emmanuël, nobiscum Deus, non ad an-
nos circiter triginta quatuor, sed usq;
ad consummationem sæculi, utinam &
usque ad consumptionem sæculi in
mentibus nostris? Benjamin relictus
nobis obses pro alimonijs, individuus
exilij nostri comes & solator. Quid ex
gratia unionis, quid ex intellectu ac
voluntatis dotibus. quid ex pulchritu-
dine, ex beneficijs ac divitijs, quas no-
bis peperit investigabiles, quid ex a-
more nostri, quid ex passione, quid ex
titulis dignitatis, aut dignationis, aut
amatorijs. Quid ex figuris, nomini-
bus, elogijs amabilitatis habet, quod
in Sacramento non concludat? Non
aliud profectò amabile, nec alia
ama-

amabilitas : hîc Deus homo, hîc sapientia ipsa, ipsa sanctitas: hîc pulchritudo , hîc divitias nobis partas velut in promptuario asservat , atque dispensat, hîc passionis memoriam ingerit, hîc gestat omnes titulos dignitatis, dignationis item officiosæ & amoris, nullum non exercet (ut singulos examinanti liquidum erit) verum spirat imprimis amor, & amorem inspirat. Profusis omnibus suis quid reliquum erit amanti, nisi ut seipsum penitissimè in pectus nostrum immergeret? Non erat satis amanti adunâsse sibi nos similitudine imaginis per creationem, unione hypostaticâ per naturæ nostræ assumptione, gratiæ infusione per justificationem , ad extremum voluit sibi nos intimè coagmentare per incorporatione cibi & potûs, quâ unione cogitari arctior nequit. (a) Accedit quòd in materia tam parabili, & quotidiana Sacramentum instituit, quo

(a) Bern. ser. 2. de cœna.

quo nulli non sui etiam egentissimis
faceret copiam, & quotidianam ad
communione[m] invitaret. Sed & hoc
singularis est benevolentia, quod odor,
species, sapor, pondus remanent ad
mysterii ritum, & ad gustus suffragium,
ut horror penitus tollatur, & meri-
tum sortiatur. Etenim ne humana in-
firmitas esum carnis & potum san-
guinis in sumptione horreret, Chri-
stus velari, & palliari illa duo voluit
speciebus panis & vini, quae inter ge-
neris humani victualia quodammodo
tenent principatum: nam ad litteram
quidem, praecibus omnibus cor ho-
minis confirmat panis, & vinum lati-
ficat. Sic itaque corpus & sanguinem
suum sumenda proposuit, ut sensus in
uno foveretur, in altero fides aedifica-
retur. Fovetur enim sensus in uno,
dum solita tantum & consueta pro-
spicit, aedificatur fides in altero, dum
oculo carnis vidente aliud exterius,
oculus cordis aliud sentit, & revere-
tur

tur interius. Aliud enim latet, & aliud patet, posuit enim tenebras latibulum suum,) Ne conspicua majestas edentem opprimat, & meritum tollat: sed potius latentis involucrum suave excitet gustum, & ad charitatem illiciat. Adeo nostris commodis consultum voluit Amor. Præterea amaram esse decebat acerbissimæ passionis suæ memoriam, hanc tamen reliquit in epulo suavissimo; sibi amara, nobis dulcia servans, uti recordaremur eum cum gaudio mortem nostrâ causa pertulisse, & experiremur ipsi, quàm suave sit jugum & onus suum leve: Neque verò memoriale passionis suæ instituit, quasi ex nostra recordatione aliquid ei accederet, sed eo fecit, ut patientis memores amantem redamando vivamus ejus morte, & qui amans mortuus est sibi, vivat amatus, ac vivificet in memoria redamantum. Ac sufficiebat quidem merum tanti beneficii signum, sed amor eum
sui

fui ipſus eſſe monumentum voluit, unde Euchariftia imago quædam memorativa Chriſti eſt, utique patientis, ſed plen^o, ſicut Verbum imaginem Patris, at plenum Patre vocat Ambroſius. Amoris porro tam benefici magnitudinem exaggerat, quod ea nocte ſe tradidit, qua nocte tradebatur, & quidem Judæ traditori, in quo ſacrilegii ſimilis reos prævidebat innumerabiles, tradidit ſe. Quid quod non certo tantum orbis loco, non ſtato tempore, non perſonis lectiſſimis tanti myſterii uſum affixit, ſed ubique ſemper & omnibus permittit? Manet per diem & pernox in altari, operitur dum veniant ad cœnam invitati, & operatur interim continenter ſacris ipſe ſacerdos, & iuge pro nobis ſacrificium. (b) Potesne æſtimare quale vel quantum eſt hoc ſanctum ſanctorum, & Sacramentum Sacramentorum, amor amorum, dulcedo omnium dulcedinum?

(b) Bern, *ibid.*

§. 30.

§. 3.

Sed vide jam Christi mores ac vitam Eucharisticam absolutissimam ut amabilitatis, ita & imitabilitatis, adeoque Christiformitatis compendium. Parvulus hic JESUS, ac verè exinanitus in orbiculo totus, in puncto orbiculi, in puncti punctulo, in punctulo punctuli, ô quanto est hic se olim infante minor! non humana saltem specie verendus patet, sed despicabilis latet sub vini & panis accidentibus velut pannosus, & fasciis involutus jacet in altari, tanquam in præsepio, heu! pabulum futurus pecorum, hæreticis scandalum, Judæis ac Turcis stultitia. Non decantatur hic palam ab Angelis, non apertè Magis denuntiatur, solis fidei oculis patet. Verè Domine JESU, tu es Deus absconditus! Et nesciri fugies ô Christiformitatis amans? Præterea nihil hic fictum, nihil imaginatum, nihil adumbratum, ipsa res, ipsa veritas, ipsa sim-

R

pli-

plicitas, simplicem fidei oculum hoc
mysterium fidei exigit, & fictos pro-
cul arcet, quibus alioqui non immor-
talitatis epulum fiet seu venenum. I-
taque epulemur non in fermento ve-
teri, nec in fermento malitiæ, sed in
azymis sinceritatis & veritatis. Ad
hæc munditiem cordis & carnis im-
perat ac impetrat sanguis agni im-
maculati emundans ab omni pecca-
to, & sanctissimus carnis purissimæ
contactus. (a) Sancta Sanctis. Duo il-
lud Sacramentum operatur in nobis,
ut videlicet & sensum minuat in mi-
nimis, & in gravioribus peccatis tol-
lat omnino consensum. Si quis sapius
accedens ad illud non tam frequen-
tes, nec tam acerbos sentit iracundiæ
motus, invidiæ, luxuriæ, aut cætero-
rum hujusmodi, gratias agat corpori
& sanguini Domini, quoniam virtus
Sacramenti operatur in eo, & gau-
deat, quod pessimum ulcus accedat
ad sanitatem.) Quis non obstupescat

(a) Ber. ser. 2. de Cœna.

ad

ad profundum non amplius infantis
pusilli, sed triumphantis viri Jesu in
Eucharistia silentium? Ne fari quidem
potest, si modum advertis, quo in Eu-
charistia existit. Et solitudo quanta
hic? In templis noctu vigilat, & factus
est sicut passer solitarius in tecto, simi-
lis factus Pelicano solitudinis, sangui-
ne suo nos ad vitam revocans, & sicut
nycticorax in parietinis. Sint sanè An-
geli in circuitu ejus, at in rusticanis
maximè templis diu noctuque, imò &
in urbanis: de gentibus vix est, aut o-
mnino non est vir secum. Quid porro
agit in hac solitudine derelictus? Orat
Patrem, ac se jure sacrificium offert,
majestatem supremam adorat, gra-
tias agit beneficentissimæ misericor-
diæ. Placat iratam justitiam, interpel-
lat liberalem providentiam, legatio-
ne pro nobis fungitur, ac mediatorem
agit. Quibus quæso oculis numen a-
spiceret mundum tot sceleribus con-
taminatum, nisi Christus factus con-

civis noster jugi sacrificio eum expiaret? inde fortasse est, quod ubi sublatum erit Antichristi tyrannide sacrificium, continuo mundus interibit. An majorem Patri, quam Sacerdoti homuncioni obedientiam exhibuerit, expendito. Ad vocem hominis sacra verba enuntiantis, quam promptissime, ne interposito quidem morulae puncto, obedit, seque sub vilissimis exuviis panis ac vini sistit. Nec intuetur personam Sacerdotis, sed in eo se cui vices tradidit suas, perinde improbi ac probi ad vocem paratissimus: Nullum excipit locum, nullum tempus, constantissime obediendi legem, quam sibi ipse praescripsit, ac perseverantissime tenet, nec probris aut injuriis quantumvis provocatus abscedit, sed manet usque ad specierum consumptionem, manebitque usque ad saeculi consummationem. Est ne cadaver, baculus senis, cerea pilula, crucifixi effigies (quæ obedientis
 ami-

similia proferebat, volebatque S. Ignatius magnificus ille obedientiæ æstimator & exactor) quæ facilius verti se sinat quamcumque in partem, quàm Dominus JESUS in Eucharistia? Hic pariter eminent Mansuetudo Paschalis agni toties luporum dentibus laniati, nec balatum edentis, sed diffimulantis. Sed hic maximè dominatur Charitas, qua nos invicem diligere non præcipit modò, sed etiam facit inenarrabili nos unitate secum & cum Patre confœderans. Unde non priùs hoc Sacramentum frequentari cœptum, quàm missus fuit Spiritus sanctus, eoque perfectum, ut esset credentium cor unum & anima una glutino carnis & sanguinis Dominici. Nullum non ibi fraternæ charitatis, ac misericordiæ munus exercet, alit esurientes, potat sitientes, nudos induit juxta Apostolum, *induimini Dominum IESUM Christum*, in carcere orbis hujus nobiscum est, carceratos

R 3

CAR

412 CHRISTIFORMITAS,
carceratur ipse specierum in angusto
ergastulo, visitat & infirmatus infir-
mos, cum ad eos defertur, sepelit via-
tico moribundos, ac sapè consepeli-
tur, corrigit, docet, pandit arcana, vi
& efficacia. Denique ponit animam
suam toties pro nobis ovibus suis,
quoties nos carne sua pascit ac san-
guine. Ut etiam dilectio inimicorum
commendatur! Hic dignatus ipse vi-
tulus in reconciliationis epulum fieri
voluit, hinc procul arceat inter se dis-
sidentes, nec prius admittit quàm re-
conciliatos. Audi quàm reconciliatos
non solum aliis, sed etiam sibi ipsis
convivas velit. Interrogatis, ait Ber-
nardus tract. de præcep. & dispensat.
quidnam consulam homini, qui ad-
versus quempiam commotus fuerit,
sed non adeò, ut eum lædere ipse ve-
lit, adeò tamen, ut libenter accipiat, si
quo modo aliunde lædi contigerit, sit
ne videlicet tutum ita commoto ac-
cedere ad altare, an se subtrahere in-
terim

terim debeat, donec compescatur commotio. Numquam mihi contingat turbatum ad pacis accedere sacrificium, cum ira & disceptatione contingere Sacramentum, in quo Deus indubitanter est mundum reconcilians sibi. Certè non recipitur munus quodcumque meum, quod defero ad altare, nisi ante placato fratre, quem me fortè læsisse meminero, quanto minus si meipsum nõ pacaverò priùs?) Jam verò patientiam Christi in Eucharistia quis explicet? Ipsa signa passionibus suis patientiam & passionem Christi commendant: Ut panis & vinum ad tantam gloriam transubstantiationis perveniant & Christificentur, quanta perferunt? Granum frumenti in terram vomere proscissam & subactam quasi contemptim projicitur, moritur, imbre, nive cœli soliç; injuriis obruitur, si crevit in spicam & maturuit, illico metitur ferro, ligatur, flagello tunditur, cribratur, mo-

414 CHRISTIFORMITAS,
litur, mergitur aquâ, pinfitur pugnis
hostiliter impactis, ad extremum igni
coquitur. Nec prius transubstantia-
tur, quam nova morte sacrificia fundi-
tus intereat, solo cadavere acciden-
tium relicto. Vinum item per quot
tormenta perficitur? quotuplex vitis
circumfossio, præcisio, ligatio, quot
lacrymæ? racemus ferro cæditur, pe-
dibus proculcatur, torculari obteritur
semel, iterum ac tertio usque ad ulti-
mam quasi sanguinis guttam excarni-
ficatur. Estne quidpiam comestibile
vel potabile quod assumere potuerit
Christus ad passionem suam ac patien-
tiam nobis commendandam? vel ex
hoc victu quotidiano, quo vivis disce
mortalis te non aliter ad vitam Chri-
stiformem & immortalem, quàm pa-
tiendo perventurum. Quanta autem
ipfius Christi nuditas & paupertas sub
panis ac vini tenuissimis spoliis? quan-
ta in sacris pagorum innumerabilium
mapalibus & altarium paupere sup-
pel-

pellectili? ubi non videas magnificentius habitare Dominum pagi, quam Dominum cœli? ubi non lavat manus, potatve in argento fulgente triobolaris prædioli rusticus domicellus, quando corpus Dei sui locatur, ac sanguis ejus bibitur in livente stanno? hoc videt Jesus, hoc intelligit, nec indignabundus exit è templo aut vase stanneo, sed pauperie sua se involvens permanet nobiscum in medio nationis pravæ sicut agnus inter lupos. Quid si adhæc insignem præsentissimæ majestatis contemptum consideres? Recole hæreticorum, Turcarum ac infidelium convitia, scommata blasphema, projectiones in cloacas, in gulam brutorum, proculcationes & alia indignissima. Quid simile passus à Judæis Crucifixoribus? à fidelibus porro minora quidem in speciem, at sub nomine fidelium atrociora excipit ab sacerdotibus sacrilegis, ab indignè communicantibus, à magis, à templo-

R s

rum

rum violatoribus, à parum reverentibus tantæ majestatis etiam cæteroqui non usquequaq; impiis. Hæc ô Christiformitatis zelantissime lege & luge, ac si quo signo contemptus bilem tibi aliquândo ignescere senties, ad Eucharisticam patientiam ocyus eam restingue. Disce denique commori Christo in Eucharistia. Ibi mortuus distinctis speciebus significatur, quaten⁹ vi verborum sub speciebus panis nil ponitur nisi corpus: sanguis verò sub speciebus vini, tametsi per concomitantiam nil Christi non ponatur sub utrisque. Deindè mortui instar vivit in Sacramento quasi moriens, ecce vivit, non videt, non audit, non tangit, nullam deniq; animi aut corporis ab organis ac phantasmatis pendentem operatione exercet, solo spiritu ac spiritus modo vivit mortificatus carne. Nimirû hic *Spiritus ante faciem nostram Christus, & in umbra ejus vivimus inter gentes.* Quin etiã speciebus velut cadaveri panis ac
vini

vinij conjunctus moritur quodammodo cum utroq; per communicationē idiomatum, sicut Deus cum humanitate moriente conjunctus Dominus mori & ipse dicitur, & cum eisdem symbolis ab communicante consumptis, ne quid omnino supersit holocausti, esse sacramentale deperdit. Tu itaque similiter spiritu vive, spiritu & ambula, sed & mortuus esto, ac vita tua sit abscondita cum Christo in Sacramento, vive simul cum Jesu gloriosus ac sublimis in cœlo coram Deo, at mortuus esto & humilis in terris coram hominibus, non videri amans sed esse. Ad extremum zelus Jesum illicatum sacramento tenet, ac transformat in escam, ut inescati mortales hamo zeli capiantur. hinc & illud zelus domus tuæ, ecclesiæ scilicet, comedit me, & comestibilem facit. Ibi sitit sitim nostram, ut anima nostra desideret ipsum, sicut desiderat cervus ad fontes aquarum. Te ô Christiformita-

R 6

tis

418 CHRISTIFORMITAS,
tis zelator flagrantissime, zelus idem
devoret, & proximi salus consumat,
zeluste Ecclesie & altari velut sponsa
illiget, sit zelus domus Dei, ibi thesau-
rus tuus, ibi sit & cor tuum, dic cum
Propheta: *Etenim passer invenit sibi do-
mum, & turtur nidum sibi, domus mea,
nidus meus, altaria tua Domine virtu-
tum, Rex meus & Deus meus.* Pf. 83.

§. 4.

HActenus explicata si serves, fece-
ris absq; dispendio plenissimum
Christiformitatis consummatae com-
pendium, ac parueris sapienti sic ad-
monenti, cum sederis ad mensam di-
vitis, impone gladium gutturi tuo, &
scito quonia te oporteat talia prepara-
re. Preparaveris enim talia, & gla-
diu gutturi admoveris sedens ad men-
sam Christi, si ad vitam & morte Eu-
charisticam Christi te composueris.
Quod si praeter haec apparatus incar-
nationis mysticae in prima hujus opu-
sculi parte instructum adjeceris, quo-
ties

ties ad sacram te communionem ad-
ornas, nimirum æstimationem tantî
mysterii ac desiderium excitando, in-
dignitatis tuæ confessionem ac peti-
tionem non oscitanter adhibendo, tû
verò divini epuli virtute Christifica
Christiformatus, omnis consumatio-
nis Christiformis videbis finem, & la-
tum charitatis mandatû senties nimis.
Atq; hæc vitæ Christi mysticæ clausu-
la esto. Nec enim tentanda Christifor-
mitas cum Jesu resurgente, ascenden-
te ac sedente à dextris Dei, quæ non
proponitur nobis ad laboré, sed pro-
mittitur in præmium. Nostra interim
conversatio sit in coelis, unde etiam
salvatorem expectamus Dominum
nostrum Jesum Christum, qui refor-
mabit corpus humilitatis nostræ con-
figuratum corpori claritatis suæ, se-
cundùm operationem qua possit
subjicere sibi omnia.

Amen.

R 7

INCAR-